

MS 1500/6

1 db fol.

KÓNYA LAJOS
A magyarokhoz /Vers./

BENJÁMIN LÁSZLÓ
Elesettek /Vers./

H.é.n. /1956/. 1 p. 29x20 cm.
Írógéppel soksz. röplap.

Szegedi Egyetemi Könyvtár
Kézirattár
19 68 év sz.

Benjámín László: Elesettek

Lánctalpakon, egyenruhában jött a HALÁL értetek.
Szerelem, munka, remény, jó és rossz már tőletek elvétetett.
De már emléketektől is veszik el a becsületet.

Élők és holtak: fosztogatónak Titeket gyaláz, aki
Ezt a szomorú országot utolsó kincseitől akarja megfosztani,
Hát jöjjön a lánctalpas Hatalom! Szívünket fossza ki!

Ágyuszó, könnyűzene bucsuztatja az elesetteket, nem sirás.
Mi lesz velünk? Már csak a sirban a szabadulás?
Nincs felelet. Csak a vér van, csak a gyász.

Kónya Lajos: A magyarokhoz

Főváros, meghajtom fejemet előtted!
Most lettél e forró napokban honommá,
hogy hűségéből vérre menő vizsgát tettél.
Áldjon meg téged a magyarok istene!
Nem szántad magad halomra lövetni,
magasra emelted háromszinű zászlódnk.
S a megcsufolt címert szivedre öltötted,
zengvén a szép Himnuszt, az évekig némát.
Verje meg az isten, veretlen ne hagyja,
lobogó hitünket ki lábbal tiporta
s az idegen fegyvert ölésünkre hozta!

Piatalok, vulkán felcsapó lángjai,
amit ti tettetek legendába illő!
Láttam szép fejetek fegyverre hajolva
tankok rátok szegzett tűzokádó torkát.
Ültetek füstölgő falakon, csapzottan,
farkasszemét nézve hősen a hallálal.
március fiai, októberi ködben,
éjszaka utjain lobogó szép fáklyák:
Verje meg az isten, veretlen ne hagyja,
lobogó hitünket ki lábbal tiporta
a az idegen fegyvert ölésünkre hozta!

Áldott légy, magyar nép, ki a zsarnok ellen
megkínzott szivedet az utcára vitted,
ropogó gerinccel egyenesedtél fel,
az emberség délceg szavait kiáltva,
véreddel irtad le a szabadság nevét -
áldott legyen fényes forradalmad, nemzet!
Őseidhez méltó tettéid sugárzón
vetődnek a világ elborult egére.
Verje meg az isten, veretlen ne hagyja,
lobogó hitünket ki lábbal tiporta
s az idegen fegyvert ölésünkre hozta!

Halottak glóriás menete, ti küzdők,
s ti ártatlan, békés himnuszra nyílt ajku
zászlólengetők! Jajj, hogy mindég a zászlót
s zászlótartót lőtte a janicsár fegyver!
Testvéreink, hősi halottak, zokogva
tépjük le szívünkről a vigasz kötését:
vétkes, ki feledni képes életetek
lengedező lángját, végső lobbanását!
Verje meg az isten, veretlen ne hagyja,
lobogó hitünket ki lábbal tiporta
s az idegen fegyvert ölésünkre hozta!